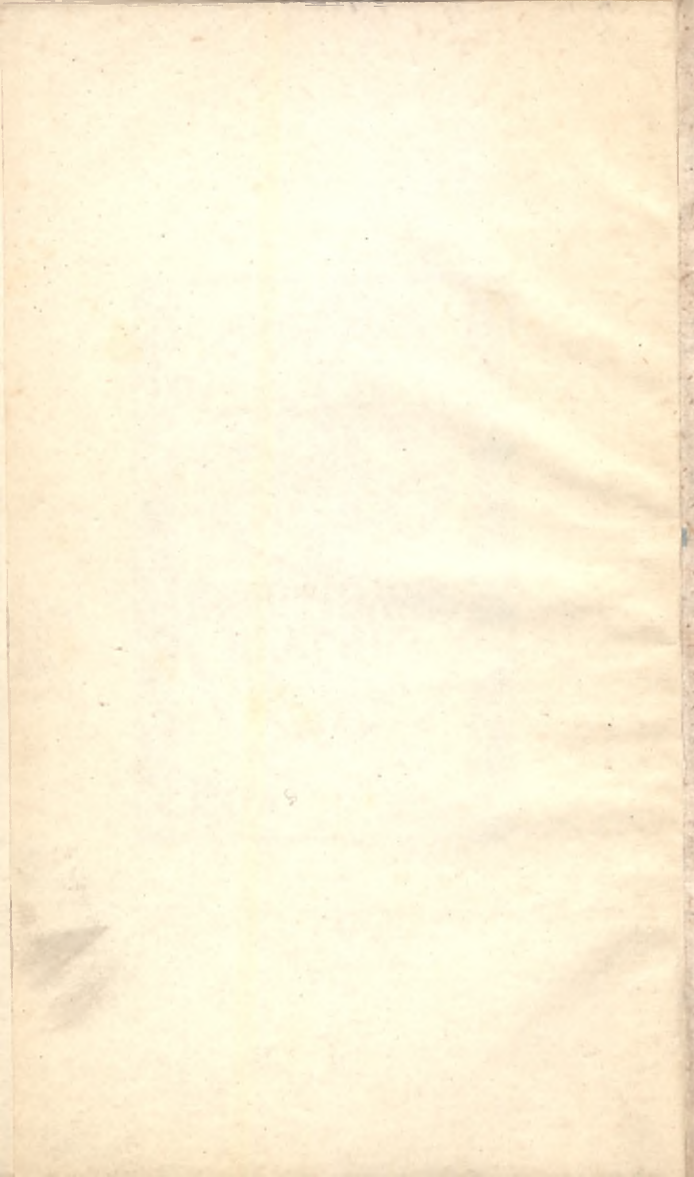

KJØBENHAVNS
RAADHUS
BIBLIOTHEK

EXLI * BRIS

247 - 157 u (2)
Jens Pedersens

moraliske

Beskrivelse

over

Kiøbenhavn,

tilligemed

et

Synge=Stykke

til hans

R o n e.

2 Kiøbenhavn, 1771.

34

Trykt hos L. N. Svare.

Je 23

Go Nabouer!

Sivenhavn er og bliver Sivenhavn; den-
ne Beskrivelse kune vær gaat naak til
Ihr, mee haa vild Skulemesteren seye? Og
Nasmis Forkildsen; haa vild hand vel seye?

Jæ vey naak a han vild bramme nouet
aamet, men jæ vil mæn Saen itte vær dein,
der ska gior ham Taard, sien ha allerree har
aenlaot sey et stovrt Navn aa Koyte i Baren
mee Pæjen i Næven.

Jæ vey moyet val, a Folk vil seye, a en
Græd staaer beyre i en Bunes Haand, aen

en Væen; mæ saæn Slaer seyer ingen aen,
 end dam, der ka itte fordrave, a den stafels
 Bune vey nouet aa ka nouet; mæ de var kuns
 i gamel Dabe, a Bunen var it Sæ, nau vee
 ha aasse haa en Væen douer ti.

Nou er jæ kaamet i mæ aa skriv. Mæ
 ne Nabouer læser nou mæ Glæe menne Tan-
 ker om de Saver, jæ hadde saar, da jæ forde
 forbi Hirschholm, se der saar skriver jæ nou
 igien.

J har, menne goe Nabouer, længe sadt
 aa laet Jhr forlye mæ, a J vild vie menne
 Tanker om Kivenhavn.

J Dav ska jæ da for noe Jhr mæ dam.
 Hær ær de da.

Nou har jæ tit vaaren i Kivenhavn mæ
 aller saa jaen saæn som i disse Dabe aa Tier.

Hæja

Hæja! Horen seer u! jæ mærger naak,
a hor meere ma pynter aaen mæ Listeene aa
Saen aa præite Saare, jo ugueliere bliveren
i sine Jærnier.

Hær av seer J naak, menne Nabouer,
a jæ vil itte jore Jhr æn Bestrivels om Sta-
vens Bogui, mæ aam de Liv aa Levne, ma
for i Staven.

Dætte ær naaet forsinæle. Stasin aa
Pravtin i Kivenhavn ær naaet uerli aa ræt
siælsu.

Jæ saæn stovr Frone for leen Dav, da
jæ hulde mæ men Bovn ve Bæster Pord.

Su forlave mæn! jæ tæinte men Saen,
a de var en Ellefroue. Jæ sig mit Staag
aa menne Steene aap; aa jæ slov Jld de bæ-
ste jæ kue.

Zæ har hør, a disse Elle-Folk ær nouet
frægele Folk; Skulemeysterin seyer men
Saen, a de vil hure mæ alle dam, der moer
dam.

De ær dov møyle uguelse.

Al/haa faet hielpe, at Rivenhavn mæ
Tien fu blive ful a Ellejomfrouer; de vil see
Kion u, aa de var nouet snog.

Espen haen har fortælt mey nouet uerli
aa ræt forkræffele. I dæn Egn, hor han
hoer, er dær ingen Loytemand, mæ der er saa
manne Ellejomfruer og Ellemænd, og Elle-
frouer.

De gaaer, aa svantser heele Naten, og ha-
le Dage, aa vil saa jerne leye mæ dam, der
moer dam.

Ha faam en Nat fiorende, aa tæjnte
paa innen Tæjn, men holedan gifet ham?

Dis

Der mødte ham en stor Fruue, med æn sæl
stor Top oven i Hoet; hu tov fat paa ham, va
ha maatte me: Saen holde for, æen han vil
eller ey.

Om et Mars Ti kom ha den samme Bey,
aa saa saae han æn heel Slaak Ellejomfruer
dantse for ham.

Der kom en fram a dam, aa sae til ham:
Pappa! nou sk du'danse med vos.

Espen haen blev he om Dred, aa turde
ikke seye dam ney; men ha blev bra bange, da
ha saae, at ha paa et Mars Tie var bleven
Faer ti saa manne, saa manne Boen Ha
var saa banne, a Ellen, hans Rune sku saae
aa vie, at ha laae i mæ æn Elle-Rune.

De var mæn Saen aasse farle, mæ sien
Korte ha aller dan Bey meer; aa de var mæn
Saen Ræt.

Saadatte Vellefrouer saa ma aller for i
Kivstaden; mæ nou er der nok a dam alle
Stæjer.

I maae itte blive vree, menne Rabouer,
fordi jeg fortæller Ihr denne Histaare.

Saadan jor alle lærte Folk; de springer
fraa et til et aet; herfor sku, Zens Vveisen;
itte jore de samme? Jov mæ gjor ha saa.

Mæ nou maae jey til Kivenhan igiin, og
beskriven paa en moralsk Maae, som Skule-
meisterens Faller et.

Kivenhavn er et farls Spille: Bærk; Glas-
Hullerne aa Spille: Bærket er Portene.

Hvam der nou vil sie skone Raleteter, han
ka ku komme til Kivenhavn.

Denne vaar den første Beskrivels aa Ki-
venhavn, aa denne har jø jort i Skulemester-
rens Staue, aa ha sae, at den var skrekkele lært.

Nou

Nou kommer dey aen; den truer jeg alle
vil s. ye er endnou bæjre ho de allers vil seye.
Saen.

Kibenhavn er en Bøv, der fylder i sey,
al, ho in seer, saa in nou ær saa tyk, a hun ær
farre aa sprække.

Na a al ho hun æjer, er der ette hun bli-
ver tykkere ætter, æn. Forsænnelicheer aa alle
gale Moer.

Vi ka vie mæ vos siel, hølledan hun ha-
ret; Nar vi æjer Verte, aa saa blyver vi tykke
som Kibenhavn.

Nou kommer men treye Bessrevels:

Kibenhavn ær in Musfælle, hor ma sav-
te kan fanne de enfulle Muus, der komer fraa
Laet.

De farlel Rom i dene Musfælle, er Lav,
se, Gaen, Divens: Gaen, Nællike: Gajen aa
manne fleer.

De vaar i disse fule Rom, a den stakkels
Grejes miste sit gue Saar.

Ma seer alsaar, aa her fannes anre Dyr
i disse Musfælle, en Muus, aa de lirlie Kalte
forsmaaer hverken dæ ine eller dæ ae; dæ vee
jæ naak.

Nou kommer man bæste Beskrivels
over Kivenhavn.

Der maae I hovse vættele paa, mænne
Nabouer.

Kivenhavn ær in stor Kae, som der ska
bra moyle ti aa mæle.

Istæen for Smor brouer ma de Fattes
Taavret, istæen for Fløe brover ma sent Finre
aa et Græv; aa de gaaer liesaa glaet, som
Fløer

Fløe, istæen for Eyrup aa Haanni brover
ma Hureri, aa de ær dær innen Mael paa
istæen for Baen brover de Kaese.

Nou ær der norre sture Kale, som stæjer
saar; ve vær Stykke, ma stæer a dese Kae,
slouer ma i sey it a Vensers Hysse aa den Sars
lyses Ner. Ja mey jør; ma saa ja.

Jæ trouer, a jæ har skriven saa gaat dis
se Bestryveller, a jæ saaer in stur Dæmme, som di
Sture Kaller Mæjdaille for mi Umave.

Ja saaer jæ dan, aa saa trouer jæ, a alle
mænne Nabouer vil ære mey, som dan baste
Maen i Saavnat.

Jæ vee min Saen itte hæller, hor jæ ær
bliven saa læer.

Nou maae jæ ti aa bramme nouet om
menne Gædder ti aa jøre Bieser.

Jæ hovser inu, a da Jærtrud Kristem
Haens hadde Brosles, jord jæ en Biese, dan
jæ inou hyrer tit, nar di gaave u aa malge.

Jæ har lær moyse a in Bood, som fals
læs di tov hundre Kæmber Bieser, især danne
dyrebaar Biese: Ser Pejer ha beyler ti
lien Kristin, dæd ær saa fauer aan Sami-
rin, aa vi du være alle jæriste men mæ
Græse di gruut. Na danne soe Salme:
Junger Jakob tiene i Kojens Gaar,
Jakob ha tiæner i Kojens Gaar, da laaket
ha Kojens Daater, de Vænnemaar, aa
danne deyle trostelse San: Ser Pejer aa hos
Vænne-Div, dan Elskov pil i mi Venne,
de sneget saa mannen skæmsom Ur, allera
jærest men! jæ ka dey aller forglemme.

Mæt Sogge = Stogge

ti

mi Rune:

Uer dan Melodunt:

Om Saamiren soyer dan lystelse Stær Poles
meje.

Si

Gi Faen ta Kaaferens Daater, den laje Mær
Holemeje.

1 Vers

Go Rune! go Risten! nou seyer di Man
Sirumgeye;

De jor han, de jord han saa mannen en gan,
i Kivenhavn, i Kivenhavn.

2 Vers

Aa hor seyle Risten, aa hor hælledann
Sirumgeye.

Mu seyer, nou rimer jæ, nou gaaer it an
i Kivenhavn, i Kivenhavn

3 Vers.

Saa reiste jæ lanveis til Danemarcks Land
Sirumgeye,

Dær modte mæi en saa fauer in Mand
i Kivenhavn, i Kivenhavn.

4 Vers.

Han talde ti mæj: Jæns Pejersen! hoer!
Sirumgeye,

Hor llover lil Risten, aa sey haa hun jor
i Kivenhavn, i Kivenhavn.

5 Vers.

Jæ freyter, aa! svarte, den fine Mand:
Sirumgeye,

Men

Men Kisten hu liver saadan som hu kan.
i Kivenhavn, i Kivenhavn.

6 Væs.

Sey vidre haa Kisten hu jor som hu kan
Sivungene,
Na vi haa du seyr ti man her paa stand
i Kivenhavn, i Kivenhavn.

7 Væs.

Lil Kisten hu spier, hu heylar i Gaar!
Sivungene.

Na nar jø kommer him saa taer hu en Taar
i Kivenhavn, i Kivenhavn.

8 Væs.

Men Jæns! du ska blive den jæveste Mand:
Sivungene,
Den Viisdom ska spores ti Lands aa ti Bands
i Kivenhavn, i Kivenhavn.

9 Væs.

Na tak, I go Ridder! for Gaverne fin,
Sivungene,
Jø dæte ska printe i Hud aa i Sin
i Kivenhavn, i Kivenhavn.

10 Væs.

Naar andre ska hoste aa ploye aa saae
Sjrumgeye,
Ska du vie prud paa din gangere graa
i Kivenhavn, i Kivenhavn.

11 Væs.

Go Ridder! holladan vil da Kisten bli til,
Sjrumgeye,
Hun blir nog storavte for saadan et Spil
i Kivenhavn, i Kivenhavn.

12 Væs.

En Froue din Rune, din Kisten da blir,
Sjrumgeye,
Go Maaren Frou Pejersen, alle de sier
i Kivenhavn, i Kivenhavn.

13 Væs.

Na deyle! aa deyle! go Ridder! jæ truer
Sjrumgeye
Jæ, Hær Jæns Pejersen bliver ret stur
i Kivenhavn, i Kivenhavn.

14 Væs.

De Lærde ska vie aa tale om dey
Sjrumgeye,
Na dætte ska bli sa Instle en Rey
i Kivenhavn, i Kivenhavn.

15 Vers.

Na hor du! go Risten vor Fogge saa prud,
 Sirumgeye
 Jæ lærdere blir æn vor Smed aa vor Knud,
 i Kivenhavn, i Kivenhavn.

16 Vers.

Na hor J go Nabouer alle aa vær,
 Sirumgeye.
 Holledan a Jæns Pæjersen fører sin Færd,
 i Kivenhavn, i Kivenhavn.

17 Vers.

Haa tænger i alle, haa tænker i qvær,
 Sirumgeye,
 Haa tænger Jæns Pæjersens Stue aa Mær,
 i Kivenhavn, i Kivenhavn.

18 Vers.

Heida! Alle Risten! nou glæ dey mæ mey,
 Sirumgeye,
 Her bliver en Glæ mæ mey aa mæ dey
 i Kivenhavn, i Kivenhavn.

Haa sæyer J val nou, mænne Nabouer, om dæte
 mæt Sone Stogge, aa haa sæyer Risten? Rou jæ
 har hor sæye i Kivenhavn, a dær ær en naarst Jy,
 som di kallar Tulliin; ham ruser de saa moyle, taat
 haus Wieser, mæ nou hæræter vil di val itte jøre saa
 moyle a dam, naar di har lært denne mæn æyte aæ
 gue Wi:se urnad.

Jæns Pæjersen,
 der snar bliver æn læt Mærk.

